

Hervormingsgezinde groepen sturen open brief aan paus Franciscus om te protesteren tegen parochiefusies.

Sarah Mac Donald | mei. 13, 2015, NATIONAL CATHOLIC REPORTER

Dublin

De leiders van 24 internationale hervormings- groepen, in vergadering bijeen in april in Limerick, Ierland, dringen er bij paus Francis op aan een einde te maken aan het beleid van samenvoeging van parochies tot mega-parochies als een antwoord op het tekort aan priesters.

In een open brief, stellen de 32 ondertekenaars - van vernieuwingsgroepen als 'Catholics for Renewal in Australia', 'A Call to Action' in England, en de 'Society for Open Christianity for the 21st Century in Slovakia',- dat de toekomst van het parochieleven "ernstig bedreigd" wordt.

In hun poging het priestertekort te weerstaan fuseren bisschoppen "actieve en vitale parochies tot anonieme en onbestuurbare super-structuren", aldus de brief.

Hoewel samensmelting "de formule van het uur," lijkt te zijn waarschuwen de hervormings- leiders dat in deze nieuwe mega-parochies het persoonlijk contact tussen de mensen en de pastores verloren gaat omdat de sacramenten steeds verder verwijderd zijn van het dagelijks leven van de parochianen.

Gelovigen raken vervreemd en in vertwijfeling als priesters steeds meer bezig zijn met bestuurlijke aangelegenheden in plaats van met pastorale zorg.

Ondertekenaars, - onder wie Fr. Helmut Schüller van de Oostenrijkse 'Pfarrer-Initiative'; Martha Heizer, de geëxcommuniceerd voorzitter van 'We Are Church', Oostenrijk; Deborah Rose-Milavec van 'FutureChurch' in de U.S. .; en Paul Collins van 'Catholics for Ministry', Australië, -

maakten deel uit van de afgevaardigden uit meer dan 10 landen die in Ierland van 13-17 april bijeen waren om met elkaar te discussiëren over het bestuur van de kerk en om strategieën voor de hervorming van de kerk te ontwikkelen.

Redemptorist Fr. Tony Flannery, mede-oprichter van de 'Vereniging van katholieke priesters' in Ierland, vertelde NCR dat fusies in Ierland meestal ongeveer vier parochies omvatten onder de zorg van een of twee priesters. Maar, zei hij, in Frankrijk, kan het wel gaan om 10 parochies, met slechts een priester om hier en daar er overal de 'Mis te lezen'.

"Over een paar jaar hebben we hier exact dezelfde situatie," zei Flannery, een van de ondertekenaars van de brief.

Pleitend voor nieuwe modellen van pastorale bediening en nieuwe manieren van leiding geven aan het leven in de parochies, vertelt de brief aan paus Franciscus, dat er alom verzet bestaat tegen fusies onder alle lagen van de gelovigen - jong en oud, gescheiden en hertrouwd, homo en hetero - en dat er nieuwe wegen naar levendige parochies waar 'iedereen zonder uitzondering welkom nodig is', moeten worden ingeslagen.

"Laten we een nieuwe cultuur van medeverantwoordelijkheid en gezamenlijke besluitvorming vestigen in alle structuren van onze kerk", schrijven ze.

"Laten we het priesterambt open stellen voor iedereen die daartoe het charisma heeft" gaan zij verder, wat kan worden geïnterpreteerd als een pleidooi voor gehuwde en vrouwelijke priesters.

Op de hervormingsconferentie in Limerick, zei Fr. Shaji George Kochuthara, een Karmeliet van "Maria Onbevleete ontvangenis", uit India, : "veel mensen hebben het gevoel dat we iets zouden moeten doen aan de stijl van de kerk, we moeten naar een meer participerende kerk, een waarbij iedereen in gelijke mate betrokken wordt, - niet als toeschouwer of om er alleen maar te luisteren. "

Franciscus heeft de mensen een gevoel van vrijheid gegeven om dingen te bespreken, zei Kochuthara, die doceert aan het seminarie in Bangalore.

. "We kunnen het niet over alles eens zijn, maar we zouden de vrijheid moeten hebben dialoog te voeren en een bereidheid om te luisteren. Voor veel mensen zou het al een opluchting zijn als er naar hen geluisterd wordt, ook al krijgen ze niet alles wat ze willen; een atmosfeer van naar elkaar luisteren zou moet prevaleren in de kerk."

Naar Flannery's mening heeft de kerk behoefte aan meer openheid en gastvrijheid, en aan plaatselijke inspraak.

Oproepend tot het ontwikkelen van nieuwe bestuursmodellen en vormen van pastoraat, zeggen deze voortrekkers in de vernieuwing dat deze modellen de parochianen zou toestaan om in bestuur en pastoraat deel te nemen naar de mate van hun charisma.

"Veel parochies hebben al lang in de praktijk aangetoond hoe het ook anders kan," stellen ze. Zij benadrukken hoe de gelovigen, "door persoonlijke toewijding, uit de kracht van hun gedoopt zijn, priesters ontlasten van hun administratieve verantwoordelijkheden om hen meer ruimte te geven voor vitale pastorale bedieningen."

In parochies waarvoor geen priesters beschikbaar zijn, zijn inmiddels creatieve oplossingen in ontwikkeling om de saamhorigheid binnen de parochie-gemeenschap te verzekeren en in het dagelijkse beheer van hun parochies te voorzien.

Een bron van zorg voor de hervormingsleiders is het huidige model van het kerkbestuur, waarvan zij beweren dat die niet werkt. Flannery: "Zijn zwakte ligt in het feit dat het een adviserend lichaam is, terwijl de besluitvorming nog steeds beperkt is tot de gewijde clerus."

"Dat moet wel veranderen als we een vorm van zinvolle medeverantwoordelijkheid willen bereiken, van parochies tot het Vaticaan aan toe,"

"We moeten naar een echte verantwoordelijkheid en medezeggingschap voor kerkbesturen, wat priesters meer ruimte biedt om hun pastorale werk te doen," zei Flannery.

Als de briefschrijvers voor dovemans oren zouden pleiten, vrezen zij dat ze bezorgd zijn dat priesters, diakens, en betrokken parochianen niet langer bereid zullen zijn "om deze weg te gaan."

"Maar we zijn hoopvol," zegt Flannery tegen NCR, omdat veel van wat er in die brief staat al deel uitmaakt van Franciscus' agenda. De vragen in de brief, vindt Flannery, vormen een sterke steun aan die agenda.

In duidelijke bewoordingen, stellen de briefschrijvers: "Paus Franciscus, uw visie van de kerk zet ons in beweging, In plaats van te oordelen, probeert u te begrijpen, In plaats van deuren te sluiten, opent u de harten. Dit oorspronkelijke beeld van de kerk, zoals Jezus ons dat heeft laten zien door zijn eigen leven, is eindelijk weer zichtbaar geworden "

Elders, bevelen de briefschrijvers de paus een visie aan die in lijn is met het Tweede Vaticaans Concilie. Ze vertellen hem dat hij parochies nodig heeft om zijn visie op de kerk tot leven te brengen.

"Zonder actieve parochies, ontbeert uw visie de grond en de nodige kracht om tegenstand te overwinnen. Onze parochies zijn de toekomst van Jezus' Kerk; maar het is juist de toekomst van deze parochies die massaal wordt bedreigd", schrijven ze.

[Sarah Mac Donald is een freelance schrijver gevestigd in Dublin.]